

Jairus

We lezen in Marcus 5:21 en verder over de geschiedenis over Jairus.

21 En toen Jezus met het schip weder overgestoken was naar de overkant, verzamelde zich een grote schare bij Hem; en Hij was bij de zee.

Jezus keerde terug naar de andere kant van het meer, en daar verzamelde zich een grote schare bij Hem. Velen van hen waren belust op zijn wonderen en tekenen, want het was ook sensationeel wat Jezus deed op dat gebied.

Er bestaat een volksgezegde dat zo ongeveer dit zegt, dat gezondheid het belangrijkste in het leven is, maar dat is niet zo.

Er zijn belangrijker dingen waar het bij Jezus feitelijk om gaat. Denk aan de zaligsprekingen in Mt. 5 en de andere woorden van Hem in Mt. 6 en 7.

Maar zieken genezen was wel een onderdeel van Zijn dienstbetoon en een uiting van Zijn innerlijke ontferming.

22 En er kwam een van de oversten der synagoge, genaamd Jairus, en toen deze Hem zag, wierp hij zich neder aan zijn voeten,

Jairus was vernoemd naar de zoon van Manasse, die Jaïr heette (Num. 33:41). Jaïr was dus nageslacht van Jozef.

Er was ook een richter, die Jaïr heette, die Israël 21 jaar richtte. Hij had maar liefst 30 zonen, die op 30 ezelshengsten reden en 30 nederzettingen hadden (Richt. 10:3-5).

Het rijden op ezels gold toen als een bewijs van hoge stand en rijkdom. In het lied van Debora (Richt. 5:9/10) staat dat haar hart

uitging naar de aanvoerders van Israël ... die reden op blanke ezelinnen, en die gezeten waren op tapijten.

De naam Jairus betekent: stralend, hij die verlicht. Nu, de geschiedenis over Jairus is een stralende geschiedenis met een happy end!

Jairus was een overste der synagoge, die belast was met de leiding van de eredienst. Maar Hij zal ook geweten hebben dat de Farizeeën een grote hekel aan Jezus hadden.

Hij weet dat zijn bezoek aan Jezus hem in de ogen van de geestelijke leiders gehaat zal maken. Zijn bezoek zal afbreuk doen aan zijn populariteit. En toch is hij gegaan. Het ging om zijn dochtertje.

Jairus was nederig; hij wierp zich neer aan de voeten van Jezus en smeekte Hem om naar zijn huis te komen. De reden daarvan wordt ons genoemd in het volgende vers:

23 en hij smeekte Hem dringend, zeggende: Mijn dochtertje ligt op haar uiterste; kom toch en leg haar de handen op, dan zal zij behouden worden en in leven blijven.

24 En Hij ging met hem mede en een grote schare volgde Hem en zij drongen tegen Hem op.

En toen gebeurde er iets, wat de gang van Jezus naar het huis van Jairus vertraagde. Een geloofsbeproeving voor Jairus, want zijn enige dochter lag op sterven; zij had acuut hulp nodig.

Hoe zou het ons vergaan, als ons kind dodelijk ziek was en de dokter onderweg naar ons huis uitgebreid de tijd nam om te praten met een andere patiënt??

25 *En een vrouw, die twaalf jaar aan bloedvloeiingen geleden had,*
Leviticus 15:25 zegt iets over een vrouw waarbij lange tijd bloed vloeit:

Wanneer bij een vrouw lange tijd bloed vloeit, buiten de tijd van haar maandelijks onreinheid, of wanneer zij langer vloeit dan haar maandelijks onreinheid, dan zal zij gedurende al de tijd dat zij vloeit, onrein zijn als in de tijd van haar maandelijks onreinheid; zij is onrein.

De wet heeft het volmaakte niet gebracht. De wet is door Mozes gegeven; de genade en de waarheid door Jezus Christus gekomen. Deze arme vrouw heeft alles geprobeerd om genezing te vinden voor haar kwaal:

26 *en veel doorstaan had van vele dokters en al het hare daaraan ten koste had gelegd en geen baat had gevonden, maar veeleer achteruit was gegaan,*

Deze vrouw was een hopeloos geval. En toen werd Jezus haar laatste hoop. En ze beschouwde Hem ook als haar beste hoop.

27 *had gehoord, wat er van Jezus verteld werd, en zij kwam tussen de schare en raakte van achter zijn kleed aan.*

Het geloof komt door het horen. Ze had gehoord, wat er van Jezus verteld werd. Ze zei niet: "Laat ik na al die jaren - van teleurstelling en verdriet - eens kijken, of die Jezus mij nog kan helpen."

Nee, ze kwam tot Jezus vol geloof:

28 *Want zij zeide: Indien ik slechts mijn klederen kan aanraken, zal ik behouden zijn.*

Omdat zij zich wat schaamde voor deze discrete kwaal, raakte zij van achter één

van de kwasten aan, die onderaan de mantel van Jezus hingen.

Aan het opperkleed van een vrome Israëliet bevonden zich vier blauwe kasten, als herinnering aan de wet. Ze waren vooral in gebruik bij rabbijnen.

Een rabbijn of rabbi is een Joodse geleerde die een expert is op het gebied van de halacha, de joodse wet. Letterlijk betekent rabbijn: leraar.

Deze vrouw was vol geloof: "Indien ik slechts mijn klederen aanraak, zal ik genezen zijn." Behouden en genezen is in de grondtekst hetzelfde woord.

29 *En terstond droogde de bron van haar bloed op en zij bemerkte aan haar lichaam, dat zij van haar kwaal genezen was.*

Terstond droogde de bron van haar bloed op; de vrouw bemerkte gelijk iets. Ze bemerkte aan haar lichaam, dat ze van haar kwaal genezen was. Op hetzelfde moment bemerkte ook Jezus iets:

30 *En Jezus bemerkte terstond bij Zichzelf de kracht, die van Hem uitgegaan was, en Hij keerde Zich om in de schare, en zeide: Wie heeft mijn klederen aangeraakt?*

Toen de vrouw Jezus genas, gaf Hij haar niet haar eigen gezondheid terug maar de gezondheid van Hemzelf vloede in haar.

Wanneer ik meer geduld nodig heb, heb ik niet meer van mijn geduld nodig maar meer van Zijn geduld in mij.

Zo ook met alle andere vruchten van de Geest. Dan wil Hij mij innerlijk genezen met Zijn zachtmoedigheid, Zijn zelfbeheersing, Zijn liefde enz.

Jezus zei: "Al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden." (Marcus 11:24).

Markus 5:31 En zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare tegen U opdringt en Gij zegt: Wie heeft Mij aangeraakt?

In Lucas staat dat één van die discipelen Petrus was, die het woord voerde en de andere discipelen zullen daarmee ingestemd hebben. De stem van Petrus klonk enigszins berispelend. Maar Jezus gaat daar niet op in maar keek rond:

32 En Hij keek rond om te zien, wie dat gedaan had.

33 De vrouw nu, bevreesd en bevende, wetende wat met haar geschied was, kwam en wierp zich voor Hem neder en zeide Hem de volle waarheid.

De vrouw was bevreesd, omdat zij besefte dat zij de genezende kracht van Jezus zogenoemd aan Hem "ontfutseld" had.

Maar Jezus stelde haar gerust door haar dochter te noemen; dat is een hartelijke aanspraak. Jezus noemde in Lucas 13:16 de vrouw die 18 jaar krom had gelopen en door Hem genezen werd: een dochter van Abraham.

34 En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en wees genezen van uw kwaal.

Jezus wilde deze dochter van Abraham laten weten, dat niet Zijn kleren, maar haar geloof haar had genezen.

35 Terwijl Hij nog sprak, kwam men uit het huis van de overste der synagoge hem zeg-

gen: Uw dochter is gestorven; waarom valt gij de Meester nog lastig?

Dit oponthoud moest voor Jaïrus een behoorlijke beproeving geweest zijn. Terwijl deze vrouw "dochter" genoemd werd, blies zijn eigen dochter misschien de laatste adem uit. En nu hoorde hij, dat zijn dochter gestorven was!

36 Doch Jezus luisterde niet naar wat gezegd werd, maar Hij zeide tot de overste der synagoge: Wees niet bevreesd, geloof alleen.

Jezus werpt Jaïrus als het ware een reddingsboei toe in deze woelige omstandigheden: Wees niet bevreesd, geloof alleen!

Het geloof wordt soms op de proef gesteld. Ook Martha en Maria moesten dagen wachten, voordat Jezus kwam om hulp te bieden.

37 En Hij stond niemand toe met Hem mede te gaan, behalve Petrus en Jakobus en Johannes, de broeder van Jakobus.

Hij stond niemand toe met Hem mee naar binnen te gaan dan alleen Petrus, Jakobus en Johannes en later werden daar nog de vader en de moeder aan toegevoegd.

38 En zij kwamen in het huis van de overste der synagoge en Hij zag het misbaar en mensen, die luid weenden en weeklagden.

Dat luide wenen en weeklagen was een gewoonte in die dagen.

39 En binnengekomen, zeide Hij tot hen: Waarom maakt gij misbaar en weent gij? Het kind is niet gestorven, maar het slaapt.

Jezus vond dat huilen en weeklagen niet op zijn plaats en zei, dat het kind niet gestorven was, maar dat het sliep.

Voor Jezus was de dood een slaap, omdat er een ontwaken komt. Daarom zijn er ook vrij wat christenen, die op de rouwkaart van de overledene zetten: in Christus ontslapen. Men verwacht, dat iemand die is ingeslapen, weer wakker zal worden.

40 En zij lachten Hem uit. Doch Hij dreef hen allen het huis uit en nam de vader van het kind en de moeder en die bij Hem waren mede en Hij ging het vertrek binnen, waar het kind lag.

Hun huilen en weeklagen veranderde in het uitlachen van Jezus, maar Jezus dreef ze allemaal het huis uit. Maar de vader en de moeder mochten met de drie discipelen met Hem mee gaan naar het vertrek waar het kind lag.

41 En Hij vatte de hand van het kind en zeide tot haar: Talita koem, hetgeen betekent: Meisje, ik zeg u, sta op!

Nadat Jezus haar koude hand vast pakte, zei Hij twee woorden tot haar namelijk: "Talita koem". Marcus heeft in zijn evangelie deze woorden van Jezus in het Aramees voor ons weergegeven en die mooie, tedere woorden betekenen: Talita: *meisje* ... Ik zeg u ... *sta op*.

42 En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen; want het was twaalf jaar. En zij ontzetten zich terstond bovenmate.

Jezus woorden zijn vol kracht en leven: het meisje stond onmiddellijk op en dit wonder van Jezus werkte een soort *extase* uit bij de mensen want er staat: *zij ontzetten zich terstond bovenmate*.

Dat woord "extase" wordt hier ook tweemaal in de grondtekst in het Grieks genoemd.

43 En Hij gebod hun nadrukkelijk, dat niemand dit te weten zou komen en zeide, dat men haar te eten zou geven.

Maar Jezus wilde door dit voorval geen opschudding onder de mensen veroorzaken, want Hij kon Zich al moeilijk vrij bewegen en Hij gebod hun nadrukkelijk, om het aan niemand door te vertellen.

Hij bracht ze uit hun extase terug tot de nuchterheid van het leven, om wat eten voor het kind in de keuken te gaan klaar maken. Dat zal vooral voor de moeder een vreugdevolle zaak zijn geweest.

En hoe veel meer zal ook Jairo Jezus gewaardeerd en lief gehad hebben. Zijn beproefde geloof werd beloond: "ik kan op Jezus vertrouwen voor hulp, zelfs in hope-loze omstandigheden."

"Vrees niet, geloof alleen" zijn de troostvolle woorden van de Meester tot hem en tot ons, in alle wisselende en soms bijzondere omstandigheden van het leven.

Wat er ook gaat gebeuren in de toekomst:
"Vrees niet, geloof alleen!"

Psalm 46:2/3

God is ons een toevlucht en sterkte, ten zeerste bevonden een hulp in benauwdheden.

Daarom zullen wij niet vrezen, al verplaatste zich de aarde, al wankelden de bergen in het hart van de zee.

Psalm 23:4

Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Hij zij bij mij.

Psalm 91:2

Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn
vesting, mijn God, op wie ik vertrouw.